

84. Az égben él a lelkem...

Előző énekekre.

1. Az égben él a lelkem, Bár e testben vagyok;
Oda irányzom léptem, Menny felé haladok.
Hol kincsem, ott van szívem, Oda száll fohászom,
Míg teljesül reményem És szent vágyódásom.
2. A földnek hiúsága A lélek mótelye,
Távolról van varázsa, S az, ki esik bele,
A drágakő helyébe Sarat kap biztosan;
Vigyázz, varázskelyhében Méz mellett méreg van!
3. Kedves nékem az ösvény, Mely mennybe felvezet.
A múltó öröm és fény Boldoggá nem tehet.
Azon, mi akadályoz, Fölül emelkedem;
Így érhetek csak célhoz, Mert bölcsé ez teszen.
4. Fel, szívem, nagy örömben, Mily jó lesz ott nekünk;
Át szenvedésen, vészen Az ég felé megyünk.
Bár sokan bűnben járnak, És gyönyört keresnek:
Hogy én a mennybe jussak Úgy élek s halok meg.

*Mit használ valakinek, ha mind e világot megnyerné is, ha az
ő lelkét elveszti?*

Márk 8:36.